

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central
Judecător: Puica Viorica
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Nelea Budăi
Valeri Efros
Muruianu Ion

ÎNCHEIERE

4 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Svetlana Filincova

Judecători: Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zui Nicolae și avocatul Volghin Larisa,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Zui Nicolae împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Aeronautic de Instruire”, intervenient accesoriu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, cu privire la încasarea plăților salariale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Zui Nicolae, depus prin intermediul avocatului Volghin Larisa și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10 ianuarie 2017, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La data de 22 ianuarie 2016, Zui Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Aeronautic de Instruire” cu privire la încasarea plăților salariale.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 02-p din 9 ianuarie 2012, a fost numit în funcție de conducător al pregătirii la Întreprinderea de Stat „Centrul Aeronautic de Instruire”.

Prin ordinul nr. 16-p din 3 mai 2013, prin cumul, a fost investit cu funcție de administrator interimar al Întreprinderii de Stat „Centrul Aeronautic de Instruire”.

Prin ordinul nr. 75-p din 26 octombrie 2015, în temeiul art. 85 Codul muncii, a fost aprobată demisia sa benevolă din funcția de administrator interimar al

Întreprinderii de Stat „Centrul Aeronautic de Instruire” și i-a fost eliberat carnetul de muncă, însă fără achitarea plăților salariale restante.

Deoarece până în ziua eliberării sale din serviciu s-a aflat în concediul de anual de odihnă, la 17 decembrie 2015 a adresat Întreprinderii de Stat „Centrul Aeronautic de Instruire” o cerere prin care a solicitat prezentarea informației privind sumele plăților salariale restante pentru perioada august 2014 – octombrie 2015 și achitarea acestora în termen de 10 zile prevăzute de art. 332 alin.(1) Codul muncii.

Până la moment nu a primit nici un răspuns și nu i-au fost achitate sumele restante.

Pe parcursul examinării cauzei, Zui Nicolae și-a concretizat pretențiile în care a indicat că, potrivit art. 330 Codul muncii, Întreprinderea de Stat „Centrul Aeronautic de Instruire” este obligată să-i achite compensații în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere.

Solicită reclamantul Zui Nicolae admiterea integrală a acțiunii, încasarea de la Întreprinderea de Stat „Centrul Aeronautic de Instruire” în beneficiul său a plăților salariale neachitate în sumă de 233 342,30 lei, încasarea compensației în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 84 469,08 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 7 350 lei.

Prin încheierea protocolară din 18 martie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10 ianuarie 2017, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea de la Întreprinderea de Stat „Centrul Aeronautic de Instruire” în beneficiul lui Zui Nicolae plățile salariale în sumă de 233 342,30 lei și 5 000 lei cheltuielile de judecată, iar în total suma de 238 342,30 lei. S-a respins ca neîntemeiată cerința cu privire la încasarea compensației de întârziere. S-a dispus încasarea de la Întreprinderea de Stat „Centrul Aeronautic de Instruire” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 7 000,30 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de avocatul Volghin Larisa în interesele lui Zui Nicolae și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10 ianuarie 2017.

La 31 ianuarie 2018, Zui Nicolae și avocatul Volghin Larisa au depus cerere de recurs prin care s-a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10 ianuarie 2017 în partea în care au fost respinse cerințele din cererea de chemare în judecată cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cerințelor.

În motivarea cererii de recurs au indicat că, instanțele judecătorești au apreciat arbitrar probele ce denotă o apreciere abuzivă cu încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor stabilite la art. 130 din Codul de procedură civilă.

Instanța nu a dat apreciere argumentului că, noțiunea de vinovăție a lui Zui Nicolae nu poate fi bazată doar pe declarații și fraze generale, fiind necesare probe

pertinente și concludente. Însă, nu există nici un ordin sau o altă formă de reacție a organelor de resort care ar putea fi probă sau temei de a invoca vina lui Zui Nicolae ca persoană fizică, sau vina acestuia ca reprezentant al angajatorului Întreprinderea de stat „Centrul Aeronautic de Instruire”, ca persoană juridică.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Zui Nicolae și avocatul Volghin Larisa, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 26 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 26 martie 2018, Întreprinderea de Stat „Centru Aeronautic de Instruire”, a solicitat respingerea cererii de recurs declarată de Zui Nicolae și avocatul Volghin Larisa.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Zui Nicolae și avocatul Volghin Larisa, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 19 decembrie 2017 (vol. II, f.d.24), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 31 ianuarie 2018.

Astfel, instanța de recurs constată că recurentul Zui Nicolae s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Zui Nicolae și avocatul Volghin Larisa în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul

instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Zui Nicolae și avocatul Volghin Larisa nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Zui Nicolae și avocatul Volghin Larisa, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu